

ISTRSKI DNEVNIK

PODRUŽNICA UREDNIŠTVA PRIMORSKEGA DNEVNIKA V KOPRU - ULICA G. BATTISTI 301/a PRIL. - TEL. 70

VINOGRADNIKI!

Pravočasna trgategv osnova boljše kakovosti vina

Letošnja trgategv bo po kakovosti nekoliko slabša od lani. Mora tem bolj gledati, da dosežemo čim boljše kakovost. To bomo dosegli s pravočasno trgategvo.

Vinogradniki s prezgodnjo trgategvo delajo največjo napako, ki pride pri vinogradništvu v poštev. Pomisliti je treba, da se vsa dela vršijo med letom, z vzejo ali manjšo zamudo. Trgategv, ki bi na morala biti čim bolj pozna, ko je grozdje popolnoma zrelo, je pa večno prezgodaj. Razumljivo je, da zaradi tega ne moremo doseči onih dobrih kakovostnih vin, ki bi jih gledali na terenske in pomembne prilike prav lahko dosegljivi in si s tem osvojljivi dobrih vinskih tržišč in boljše cene. Mislim, da bo vsak vinogradnik, ki obdeluje vinograd, želi pridelati ne samo čim več, temveč ravno tako čim boljše pridelke.

Naj vam navedem kakšen pridelanec bodo imeli tisti vinogradniki, ki so trgategv izvršili že pred nekaj dnevi kot na primer kmetijska obdelovalna združenja v Ankaranu in njeni sosedje. Ti vinogradniki so

opravili trgategv, ko so najboljše vrste vina, na primer malvazija, muskati, barbera in druge imele komaj 17 odst. sladkorja, dočim imajo te vrste vina pri popolni zrelosti do 22 odst. sladkorja. To nam je jasen dokaz kakšna velika razlika je v sladkorju in kakšna razlika bo v kakovosti vina na splošno.

Zadnji čas je, da opustimo to staro in grdo navado, ki nas je velikokrat zapeljala, da smo šli trgategv prezgodaj, da ni docela zrelo grozdje. Za opravilo smo zatrjevali, da gre preveč grozdja v izgubo, če zavlečemo trgategv. Po dolgotrajnih izkušnjah naprednih vinogradnikov pa je dokazano, da se s kasno trgategvo pridobi veliko več na sladkorju in s tem na kakovosti, kot pa bi izgubili, če bi trgategv nevrolo grozdje.

Vreme je za zornet zelo ugodno. Zato naj ne bo vinogradniki, ki ne bi pustili grozdja na trti do popolne zoritve, ko dosežejo razne vinske vrste od 18 odst. do 24 odst. sladkorja. Popolna zoritev bo nastopila v začetku oktobra. Zato naj ne bo nikogar, ki bi žel trgategv

1. oktobrom. Vsak umni vinogradnik naj se skrbi, da ne bi trgategv pred rokom tudi njegovosed.

Zato vinogradniki se enkrat pred 1. oktobrom naj nihče ne prične s trgategvo!

G. T.

Bivši partizani v Koštaboni opravili 576 prostovoljnih delovnih ur

Krajevna organizacija Zveze primorskih partizanov v Koštaboni je imela 17. septembra svoj redni sestanek. Iz poročila sledi, da so njeni člani opravili 576 delovnih ur v trimesečnem izpolnjevanju tega obnove in zadržane domove. Vse delo so doprinesli pri gradnji čisto Smarje-Nova vas. To delo predstavlja vrednost v znesku približno 9.849 dinarjev.

Nadalje so v počastitev II. kongresa KP prevzeli novo obvezo, ki znaša 150 delovnih ur. Na predlog so se sklenili, da bodo postavili spomenik na čast padlim borcem. S tem delom bodo pričeli takoj.

Na navedenem sestanku je naša organizacija dobila novega predsednika, tov. Dostojno Jožeta. Dosedanji predsednik je namreč prevzel drugo, še večje funkcije. Pripravi smo, da bo tudi nov predsednik delal z vsemi silami v korist naše organizacije.

Z. G.

Vas Boršt prekoračila delovni tekmovalni načrt

Na čast partijskemu kongresu bo nadaljevala s prostovoljnimi delom

Pripominjamo, da je zadnje nedeljo delalo 18 žen pri popraviljanju ceste in čiščenju šole. Sklenile so, da se bodo tudi prihodnje nedelje udeležile prostovoljnega dela na čast partijskega kongresa. Med ženskami so bile tudi starejše tovariške kot Beržan Rozina in Jurencič Ana.

Tekmovalna te nismo zaključili in bomo z njim nadaljevali do kongresa KP STO-ja. Zato bomo napeli vse svoje sile, da bomo v predkongresni dobi doprinesli čim več in pokazali vsem nasprotnikom, da smo vsi za Partijo, ki je bila od prvih dni narodno-osvobodilne borbe in po osvoboditvi naša vodilna sila in zaščitnica.

Po končanem delu bo naša vas spremenila nekdanje lice. Saj je bil še do letos na sredi vasi vodnjak, nevaren za otroke, da ne bi padli vanj in v napoto vsem vaščanom. Najbolj pa je bila prizadeta higiena na vasi. Sedaj je vodnjak zasut in tako bomo imeli primeren trg, ki bo prišel prav za javne prireditve in podobno.

Začelo se naša zadruga napravila barako, kjer zbira sadje za "Fructus" v Kopru. Tako prihrani marsikateremu kmetu nepotrebno pot v Koper.

Obnova grad; pogorelecem lepe nove stavbe, kakršnih prej v naši vasi ni bilo. Do kongresa KP pa bomo prav gotovo pokrili sedež krajevnega LO, ki bo glede na svojo lepo lego v okras vasi.

J. E.

Babiči Obiskal nas je potujoči kino

Zadnji terek smo imeli množični sestanek, na katerem nam je gov. iz Kopra pojasnil pomen II. kongresa KP STO-ja. Ljudstvo je tudi pri tej priložnosti razbujalo delo vidalijeve. Tov. Babič je navedel, kako na primer komunisti v Italiji napočeno pišejo o Jugoslaviji, po drugi strani pa se nečesto prepričati na mestu o pravem stanju socializma v Jugoslaviji.

Na sestanku so domačini sprejeli predlog, da bodo takoj izvedli nabiralno akcijo v kritje strokov za organiziranje partijskega kongresa. Že do sedaj so nabrali v Rojčih 308 din in v Babičih 444 din, skupno 752 din. Prepričani smo, da bo vsako od nas daroval primeren prispevek v navedeni namen.

Pred dnevi smo v naši vasi doživeli nekaj česar ni bilo še nikdar pri nas. Obiskal nas je namreč potujoči kino. Predvajal je grozdejava Nemcev nad poljskim narodom. Ljudstvo je gledalo z grozde posamezne dogodke iz trpljenja Poljakov in je bilo zopet vse zadovoljno, ko je na platnu videlo kako je junaska poljska žer

Odlikovani borci iz narodno-osvobodilne vojne

Danes prinašamo VII. seznam tovarišev — borcev NOV, ki so prejeli odlikovanje "za zasluge za narod" I. vrste.

Može I. Avgust, borec, Maljevec I. Ivan, borec, Milec J. Ciril, borec, Markežič M. Ernest, borec, Matjašič F. Franc, borec, Meden J. Jožef, borec, Maršič F. Anton, borec, Mahnič S. Silvester, borec, Maršič A. Silvo, Maučič I. Izidor, borec, Malič A. Drago, borec, Mržek I. Mirko, starejši vodnik, Magajna A. Radoslav, borec, Mugerle S. Franc, Metlikovič A. Stane, borec, Matežič J. Franc, borec, Makuč J. Danilo, borec, Milkovič A. Marijan, borec, Murovec J. Franc, Mace L. Alojz, borec, Mavč J. Ivan, borec, Novak L. Leopold, borec, Novak I. Anton, borec, Nedžadčič L. Ciril, borec, Naberger L. Emil, borec, Nikola A. Valner, borec, Noveli I. Jožef, borec, Nardin S. Lenart, borec, Ogrič F. Filip, borec, Odar J. Janez, borec, Oblak E. Mirko, vodnik, Odenič J. Ivan, borec, Oblak E. Zvonimir, bo-

rec, Oblak F. Miklavž, borec, Pavlica A. Vladimir, starejši vodnik, Pegan F. Vinko, borec, Perosa J. Franc, borec, Pavlin G. Alojz, borec, Petaros J. Jožef, borec, Petar A. Janko, mlajši vodnik, Princič J. Nedeljko, borec, Pisto J. Vinko, borec, Pregelj I. Ivan, borec, Pevec I. Ciril, borec, Pouh A. Zdravko, borec, Poljanec A. Stanko, borec, Poljanec F. Franc, borec, Poberaj J. Alojz, borec, Pergab J. Zdravko, borec, Pegan J. Ivan, borec, Pavličič J. Eduard, borec, Penec A. Marjan, borec, Pertinac M. Miha, borec, Perjavac I. Dino, borec, Pirč F. Ivan, vodnik, Pizancacco E. Alojz, borec, Priščaj J. Renato, deseter, Perjavac K. Milan, borec, Pernetelj U. Marcel, borec, Podberšek F. Leopold, borec, Peterka A. Anton, borec, Pričič A. Albin, mlajši vodnik, Podgorek S. Aljona, Podgornik A. Večič, borec, Poberaj I. Ido, borec, Peršolja J. Danilo, vodnik, Pohor J. Albert, borec, Pinter N. Stanko, borec, Rebec A. Kamil, borec, Rogel R. Valentin, borec, Rottar M. Franc, Rudež J. Emil, borec, Ruzpet M. Jakob, Rjavac I. Ivan, borec, Rot A. Viktor, borec, Rot A. Franc, borec, Rigler J. Franc, borec, Race A. Anton, borec, Rutar A. Mirko, borec, Renfer F. Jožef, borec.

800 prostovoljnih delovnih ur v Ospu na čast II. kongresu - V načrtu nadaljnja dela

Naši člani SIAU v Ospu so na včerajšnjem sestanku sklenili, da bodo pričeli z uredniškim delom pri graditvi novega mostu preko pota Tinjanu, s čiščenjem javnih in sraženjem vaskih kanalov na ta način čim boljše prostorske pogoje za prostovoljno delo.

Kot drugi kraji našega okrožja, se je tudi naša vasi udeležila tekmovalne obnove in zadržane domove. V zadnje tekmovalni načrt, ki je bil sprejet do 1. oktobra, iz tega sledi, da smo ga prebrali. Skupno smo napravili 800 prostovoljnih delovnih ur, od katerih je samo mladina izvedla delo ur, ostalih 3.800 pa člani množičnih organizacij. Poleg tega je mladina 12 tovarišev v skladu s delovno brigado za gradnjo čisto Smarje-Nova vas. Novi člani so bili zaposleni pri gradnji sedeseta krajevnega LO v Borovju, popravljali so tudi vasko cestno, očistili vodnjake ter posebej obnovili in popravili vodnjak "Dolina".

Za izvedbo delovnega načrta so morali vsi člani množičnih organizacij doprinesli svoj prispevek. Najbolj na lahko rečemo, da pri organiziranju dela nismo imeli težav, ker ima naša ljudstvo dovolj zavesti, da je izvedba v načrtu predvidenih del, tako za posameznega člana kot tudi za skupnost, velika obveza. Gradnje sedeža krajevnega LO se vselej udeležijo predstavniki Groma in ljudstvo v Borovju, na čast njihovo poštrevolnost in pridnost, za katero se jim tudi zahvaljuje. Tudi Laboranti, vendar bi bilo treba tiho, ki izostajajo, opozoriti na točnost.

Čudno svarilo

Goriško kominformistično glasilo svari v svoji zadnji številki ljudstvo na podeželju pred nekimi "titovimi agenti", ki da bode prihajajo iz Trsta in vrše propagando po Goriškem tudi pod krinko gospodarske delavnosti.

Znano nam je, da prihaja Vidličnik večkrat na Goriško sejar razdor in zadržano naše ljudstvo, ni nam pa znano, kdo so ti skrivnostni ljudje, oziroma koga misli omenjeni list. Vendar pa se nam zdi, da je avtorje tega čudnega svarila strah ne toliko pred "titovimi agenti", kakor pa pred dejstvom, da naši ljudje vedno bolj odpirajo oči in spoznavajo vse nesramne laži, s katerimi so hoteli oblatiti svobodno domovino, kjer naši bratje grade socializem in odurnosti od njih goriške Slovence, da bi jih laže potujčili. Ti ljudje se pač ne morejo ločiti od svojih sovražniških predskotkov; čeprav se tako radi trkajo na prva in sklicujejo na neki dozdevni internacionalizem.

GORIŠKI DNEVNIK

PODRUŽNICA UREDNIŠTVA IN UPRAVE PRIMORSKEGA DNEVNIKA V GORICI - SVETOGORSKA ULICA 42 - TEL. 749

Prosta cona in njen namen

Namesto javne razprave je Trgovska zbornica izdala nekakšno spomenico o prosti coni in njenih problemih

Ze prejšnji mesec smo pisali, da so bila stavljena Trgovski zbornici v Gorici razna vprašanja glede ureditve proste cone. Namesto javne razprave, na kateri naj bi odgovorila Trgovska zbornica razpravljala o teh vprašanjih in katero so že pred meseci objavili, so smatrali za bolj umestno, da odgovorijo v posebni spomenici na stavljenja vprašanja. Čeprav je, kakor običajno, poslala zbornica to spomenico v objavo samo italijanskim časopisom in je vedno sistematično ignorira slovenski tisk v Gorici, vendar v naslednjem objavljamo njeno vsebino, kjer pravi med drugim:

Prosta cona je bila ustanovljena v Gorici z zakonom od 1. decembra 1948 in se nanjo nanašajo zlasti členi 11 in 12 omenjene uredebe. Za zakon je popolnoma različni od vseh prejšnjih ukrepov italijanske carinarnice in se znatno razlikuje od klasičnih oblik proste cone kakršne so obstajale svojčas na Reki in v Zadru. Ta ukrep juna namen predvsem olajšati ustanovitve novih industrij, katere naj bi zaposlele del brezposelnih delavcev. Ta cona je bolj podobna nekakšni industrijski coni (desetletna oprostitve dobrodobinskega davka in oprostitve plačevanja carine za uvoz strojev iz inozemstva). K temu so dodali še carinske olajšave za surovine in kontingentne izdelke, ki so določeni v ustanovnem odloku. Ta nova uredba, ki je nekaj novega na tem področju, potrebuje propagando v zainteresiranih trgovskih krogih, kateri se morajo seznaniti z njejimi koristmi in postane aktivna v iniciativno posameznikov. ki pridejo po preučevanju in računih do zaključka, da se jim splača razviti svojo industrijsko delavnost v Gorici.

Pomen trgovine z LR Slovenijo

V svojem nadaljnjem poročilu omenja Trgovska zbornica tudi trgovski sporazum z LR Slovenijo, ki je prišel do srednjega zaključka po dolgi in ne ba lahkih posajanjih. Ta sporazum ne predvideva samo izmenjave raznih vrst blaga, ampak tudi popravila v goriških delavcih jugoslovanskih strojev in avtomobilov. Za ta dela je določeni v sporazumu letno 50 milijonov lir za plače in 20 milijonov za nadomestne dele. Za izvedbo te določbe, o kateri se lahko reče, da je definitivna, predvidevajo zaposlitev najmanj 100 delavcev. V tem sporazumu se govori tudi o izvozu tekstilnega blaga, kar bo pripomoglo, da se bo lahko nadaljevalo z rednim delom v podgorski predliniji. Trgovska zbornica se na vse načine trudi, da bi pospešila izvedbo tega dogovora, kar se bo sedaj, ko je bila podpisana splošna trgovska pogodba z Jugoslavijo, gotovo prav kmalu zgodilo.

Sindikalna konferenca v Ljudskem domu

Neuspela polemika svobodnih sindikatov s predstavnikom enotne krščanske sindikalne struje

V soboto zvečer je imel Federico Rossi, predstavnik enotne krščanske sindikalne struje, napovedano konferenco v dvorani Ljudskega doma. Kakor smo že povedali, ko smo ga predstavili maloštevilnim prisotnim delavcem, še vedno prevladuje med delavci in goriškimi mesnari agnostičnem, ki ne samo, da jim ne koristi, ampak je celo v njihovo socialno in kulturno škodo.

Morda se bo zdelo, da smo napravili te opazke iz strankarskih vzrokov, ker smo pri tem zainteresirani. V resnici pa ni tako. V naši državi se globlje in delujejo zaradi velikih in težkih problemov, obnove, ki so ostali še nerešeni, raz-

zadnje je začel trobentati še o štiridesetih dneh. Kakor vidimo torej sami argumenti, kl. naj bi bili v popolnem skladu z argumenti, o katerih je govoril krščanski govornik. Tako je najvišji predstavnik pokrajinskega sindikalnega razkola pokazal kaj malo polemične spretnosti in dal prav nam, ki govorimo o globoko političnem in kapitalističnem vzroku razkola. Na koncu je prišlo do malo nezlobnega nereda, ki je jasno pokazal na sprajljivi duh in krščanske hubezen, ki preveča avšobosno. Te njihove lastnosti bi se lahko povedale s tremi besedami: Spekulacija, zlobnost in sovraštvo. Pri tej priliki je

Izlet v Savinjske Alpe

Za zahtevno šolskega leta in po končanem ploubi po Jadranem morju so odšli dijaki Pomorskega gimnazija iz Pirana na počitniški izlet v Savinjske Alpe, da si vseh vseh neberejo novih sil za naslednje leto. V prosti naravi so bili nitihi dni popolnoma odmor, pa naj bo to v obliki potovanja ali v obliki izletov. Tako da bodo v prihodnje sposobni izpolnjevati svoje obveze, ki so bodo stavile pred njih.

Toda kljub temu, da dijaki niso bili v skupnem kolektivu, jih je bilo celoto. Z dopisovanjem, ki jih poljubljajo in urjujejo. Vse skupaj pa se tudi udeležijo pri raznih udarniških dejavnostih. Za prviš vam bom opisal pot v Savinjske Alpe, ki ga je organizirala skupina dijakov koprskega gimnazija.

Naši izletniki so se zvezli v Ljubljano, kjer so imeli začetni sestanek, na katerem so se dogovorili za izlet v Savinjske Alpe. Prviš vam bom opisal pot v Savinjske Alpe, ki ga je organizirala skupina dijakov koprskega gimnazija.

Is Resizje Po smrti se je vrnil domov

Pretekli teden je preminul v Celovcu zavedni Rezijan Anton Zuzi iz Njive v Resizji, v starosti 80 let. Ze v rani mladosti je zapustil rojstni kraj in šel k očetu na Korosko, ki je odprl pozneje precej veliko trgovino s sadjem in zelenjavo. Nad 70 let je živel skromno s svojo družino na Koroskem in ostal vsa leta svojega življenja močno navezan na domačo grudo. Kljub večkratnemu vsiljevanju, da bi postal avstrijski državljan, je ostal do konca dni zvest je svojemu narodu in domači zemlji. Njegova poslednja želja je bila, da bi bil pokopan v domačem kraju, ki ga je vse življenje ljubil. Gasravnico je živel v tujini; zato so pripeljali njegovo truplo iz Celovca v Njivo v Resizji, kjer se je potem vrnil pogreb na farmo pokopališče.

Balinarske tekme

Z dovoljenjem UFIB bo mednarodno balinarsko društvo organiziralo v nedeljo 25. Lm. v Sovodnjah veliko balinarsko manifestacijo.

Za tekme, ki se bodo istočasno vršile na osmih igriščih, so pripravljene sledeče nagrade:

Pokal "Progression, ki ga je podarila Zveza kulturnih in športnih društev, se bo dodeli najboljši klasificirani ekipi izmed osemih finalistov.

I. nagrada: 15.000 lir in dve kolajni. II. nagrada: 10.000 lir in dve kolajni. III. nagrada: 6.000 lir in dve kolajni. IV. nagrada: 4.000 lir in dve kolajni. V-VIII. nagrada: 6.000 lir in sicer po 2.000 vsakemu paru. — Skupno 44.900 lir.

Tekme se bodo pričele ob 13. uri z največjo zamudo 30 minut za igrarice iz krajev oddaljenih več kot 10 km.

Vpisnina za vsako dvojico znaša 500 lir in še 300 lir za vsako društvo posebej, in se lahko vplača na sedežu Mednarodnega balinarskega društva v ul. XX. septembra 54, ali pa na Delavski zbornici v ul. XLIV. maja 1.

O kontingentih in bencinu

Ker cene na mednarodnem trgu stalno nihanjo in povzročajo to nihanje v nekaterih primerih, da se bolj splača nakup domačih izdelkov in ker poleg tega trgovanje na mednarodnem trgu zahteva poseben in kompliciran stroj, ki je zvezan z velikim rizikom zaradi potrebne kapitala in ker se v goriški trgovski krogi še niso dovolj organizirali v teh mesecih, je logično, da se trenutno razli poslužujejo proizvoznim notranjega trga. Poleg tega je treba imeti za uvoz proizvodov iz inozemstva v večini primerov posebna ministrska dovoljenja, ki jih je izjemoma izdajajo novim uvoznikom.

Glede razdeljevanja bencina je še vedno v veljavi državni avtomobilski. Čeprav krajevni lastniki avtomobilov črpa korist iz uvedbe proste cone, so deležni še večjih koristi lastniki kamionov za prevoz blaga, zlasti poltuloj prodajalci in avtoprevozniki podjetja, ki se s tem ukrepom opomogla iz težavnega položaja, v katerega so znašla po določitvi nove meje. Pri tem je treba upoštevati zemljepisni položaj Gorice, kjer so proizvodniki prisiljeni, da se vračajo s praznimi vozili.

Ko se bodo začeli deljansko izvajati sporazumi z Jugoslavijo in se

Zaposlitev brezposelnih

O sedanjem položaju delovne sile je goriški urad za delo že podal točen odgovor. Trgovska zbornica omenja k temu, da bodo lahko že meseca oktobra zaposlili znatno število delavcev v podjetjih, ki so nastala v prosti coni, ker bo večina njih začela delovati meseca oktobra. Seveda je treba upoštevati, da bodo sprejemali delovno silo postopoma, ko bodo posamezni oddelki začeli delovati. Pri tem je treba upoštevati tudi, da razpoložljiva delovna sila ni strokovno usposobljena in da bodo morali delavci nekaj časa praktilirati.

Med spanjem je utonil

V nedeljo dopoldne se je 58-letni Ambruz Jožef iz Sece pri Ronkah, spremljal v bližini Ravnega polja vzdolž kanala Doltori. Bil je precej vinjen in pijača je tako premagala, da ni mogel več dalje. Zato se je kar na bregu zleknil v travo, da bi se prespal in si nabral novih moči. Med spanjem pa se je preobrnul in padel v vodo. Nekateri ljudje, ki so bili v bližini, so mu takoj priskočili na pomoč in ga potegnili iz vode, vendar se prišlo prepozno, ker je Ambruz med tem že utonil. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Petovlje ter so ga nato po sodnem pregledu pokopali.

GRANATA NA MEJI

Orožniki iz Jenkovega so našli v ponedeljek na levem bregu Idrije izstrelek kalibra 81 mm, ki je bil še v dobrem stanju. Nevtrarno izbrsta potem odstranila dva pobralca njih videmske sekcije.

Izlet v Savinjske Alpe

Na kolodvoru. Ker smo se že prejšnji dan zbrali v Ljubljani, smo se lahko že s prvim jutranjim vlakom odpeljali proti Kamniku. Vstopili smo v vlak, ki nas je kmalu nato odpeljal iz Ljubljane. Enakomeren ropot kolez se je megal med vesel popovor in smeh. V kratkem času smo dospeli v Kamnik, od koder smo nadaljevali pot peš. Kristalnostista rosa po travi je blestela v jutranjem soncu, hlad se je vedno bolj umikal sončni toploti. To smo občutili tudi mi in seveda kaj kmalu sklekli tople suklnice. Pri Stahovici se je začela naša pot navkreber. Sli smo po poti, ki gre k So. Prvoizmo in nato napre proti Veliki planini. Ker smo imeli za ta dan namen doseči le Veliko planino, se nismo niti trudili, da bi prišli čim prej gor, temveč smo od časa do časa udeležili ob razgledu, ki se nam je odpiral proti jugu in zapadu. Cim višje smo se povzpeli, tem lepši in večji razgled se nam je nudil. Pod nami se je v precejšnji bli-

žini kopal v dopoldanskem soncu Kamnik s svojo okolico, v daljavi pa so se celo videli obrisi Ljubljane.

Korak za korakom smo se dvigali po strmi. Bilni smo se precej nad cerkvico Sv. Primoža. Malo pod Pasjimi pečnami smo zagledali preko roba, na katerem ga smo se ozpenjali, Grintavec in za njim Kočno, levo od njiju vse Kalski greben in na koncu Kravace. Toda celoten pogled na vse vrhove se nam je odprl šele na vrhu grebena tik pred Pasjimi pečnami. Vsi vrhovi so bili popolnoma čisti, brez vsake meglice. Po prijetnem počitku smo nato zopet vzeli pot pod noge ter kmalu dospeli do Male planine (1475 m), kjer smo se udeležili v planinski koči. Tam se je bilo vedno turistov, ki so pravi prav turizem, kot mi, uživali krasote naših planin. Po malem okrepčilu breg pod Njivicami, da bi dobili kako lepo občico (planiko).

Drugi dan smo šli že pred peto uro naprej. Z Velike planine smo se spustili na Gojsko planino, in nato še niše, na Konjščico. Od tu naprej pa smo se morali zopet vzpenjati po pobočju Rzenika. Med drevjem smo tu

in tam zagledali megleno morje, ki se je razlivalo po vseh dolinah pod nami. Vrhovi hribov so se odigali iz megle nahek otokom. Toda vedno toplejše sonce je raztapljalo meglo in nameste nje se je ustvarila soparica, ki nam je zakrivala vse bolj oddaljene kraje. Pot nas je vodila pod vrhom Rzenika in kmalu nato smo dospeli do Konja (1803 m). To je ozek in na obe strani zelo strm in skalnat greben, ki veče mramor Rzenika s Podj pod Decim. Tu smo nateleti na prve klince in znižno vrvo. Po vpsu v spominško knjigo smo malo pogledali za občicami, nato pa nadaljevali pot. Čez Presedajji, ki je najnižji predel Konja, smo prišli na zadnji del poti do Korosice. Ta pot je bila dokaj lahka in zato smo kaj kmalu prišli tja. Okrog nas in nad nami pa so se pričele poditi megle, ki so obljubljale dež. In res, kmalo smo bili v krofu. Se je vtila poha s točo. Prijetno je gledati planiško ploho, če je človek lepo na varnem pod streho in je suh. Vse drugič pa so se počutili oni, ki jih je neuhita dohitela na njihovi poti in se niso imeli kam skriti pred njo. In tako je bilo ta dan precej. Nekateri so

prišli še pred neurjem v kočjo, drugi pa šele pozneje.

Na srečo se je kmalu zjasnilo in posijalo je toplo sonce. Mokre skale so blestele in soncu, trava se je zaiskrila. Hudournik z Ojstrice, ki se je z vso silo zalotaval v skale, je že začel izgubljati svojo moč. Vse manjši in tanjši je bil curek vode, ki je preskačeval skale in se potem izgubljal v pesku na ravnici pred kočjo. Ozračje je bilo čisto preproge. Prejšnja soparica je izginila z nevihtno vred in med megami so se pokazali očisteni vrhovi.

Odočeli smo se, da gremo na vrh Ojstrice (2349 m). Ker smo bili brez usake priljage, smo se počutili veliko bolj lahkotni. Tokrat smo hoteli preizkusiti naše plezalne sposobnosti in zato smo si izbrali pot po šlebu hudournika nekako do prve terjine vzpona, nato pa po grebenu do vrha. Plezanje je bilo zelo lahko, saj se bile skale mokre in okovani čevlji so se odlično oprijemali skali. Nekoliko težji je bil pristop na greben, vendar je bil tudi ta premagani. Po grebenu pa smo bili že v pol ure na vrhu.

Megle se še niso popolnoma razpodeli, zato tudi nismo imeli

velikega razgleda. Sosednja Planjava je bila vsa ovita v meglo, pa tudi drugod je bilo vse zavito v meglo. Kot nalašč pa so se že med potom navzdol razpodeli vse megle in v prvem mraku, ki je začel padati, je bilo nebe že popolnoma čisto. Kmalu za nami so prišle v vrha tri Hruvatic, ki je bila urela na nasprotni strani Ojstrice, ko so se vzpenjali v pesku na ravnici pred kočjo. Ozračje je bilo čisto preproge. Prejšnja soparica je izginila z nevihtno vred in med megami so se pokazali očisteni vrhovi.

Drugi dan je sonce na popolnoma čistem nebu že dolgo časa osnanjalo novi dan, ko smo dobro spočiti prišli iz kočje. Hitro smo se pripravili in se podali na pot proti Kamniškemu sedlu. Najprej smo ubrali na Skarje (ki so med Ojstrico in Planjavo), od kjer smo imeli lep razgled na Logarsko dolino, nato na Planjavo. Tu smo se zopet seznanili s plezalnimi tehniko, kajti na vrhu smo se spustili na vzponnem grebenu.

Na vrhu smo se pripravili le temeljitno počitku, ki nam je ob pretepen razgledu kar dobro del. Proti jugu se nam je odpi-

rala vsa Ljubljanska kotlina, bolj na desni spodnja Gorenjska, a bolj proti jugu pa smo videli dolenske vrhove, med katerimi je še poznano drugaj najvišji — Krim. Z Notranjskega pa se je videl celotni Snežnik. Na vzhodni strani so se od Savske doline vrstili proti severu štajerski hribovi pred Korosko. Pogled tega pa je bila tudi vsa najbližja okolica, t. j. vsi vrhovi Savinjskih Alp, brez obklova, in daleč na severu so se opazile pod verigo oblakov Visoke Ture. Tako nam je bil obilo poplapan trud, ki smo ga imeli pri vzponu na vrh Planjave (2399 m).

Spočiti in veseli smo nato nadaljevali pot proti Kamniškemu sedlu. Pot je bila zanimiva, posebno v zapadnih straneh Planjave, kjer je na več krajih zavarovana z žično vrvo in klinki. Ze ob emih popoldne smo prišli do kočje na Kamniškem sedlu (1884 m). Ker smo imeli za ta dan v načrtu samo še vpsan na Brano, smo si lahko privoščili malo več počitka, oziroma lahko smo si vzeli malo več časa za razgledovanje.

KINO

VERDI. 17: «Frankenstein proti volkodlaku». R. Chaney.

VITTORIO. 17: «Lui, ki ugaša». R. Colman.

CENTRALE. 17: «Sem Julija Ross». N. Fach.

MODERNO. 17: «Roman življenja». S. Tracy.

EDEN. 17: «Močvirje smrti».

